

W ramach projektu: „Innowacyjne podejście do dziedzictwa historycznego: dziedzictwo naukowe weterynarii pogranicza ukraińsko-polskiego”

Zespół projektu spotkał się z Janem Dziedzicakiem, Sekretarzem Stanu, Pełnomocnikiem Rządu ds. Polonii i Polaków za Granicą.

Podczas spotkania omówione zostały następujące zagadnienia:

1. Zachowanie i ochrona dokumentów, książek i innych artefaktów, wzmocnienie współpracy transgranicznej.
2. Działania podjęte w celu zachowania zbiorów historycznych i planów na przyszłość.

Ochrona wspólnego dziedzictwa historycznego jest dziełem wielu pokoleń od wielu lat i dopiero od dziesięciu lat:

- Odbyło się kilka wspólnych konferencji historycznych;
- W latach 2012-2013 Polska Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna włączyła się w obronę Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. St. Gżyckiego nie tylko decyzją Kongresu, ale także aktywnym zaangażowaniem sił politycznych;
- Częściowa digitalizacja czasopisma „Przegląd Weterynaryjny” wraz z Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie;
- W dniu 21 kwietnia 2017 r. został podpisany Warunek pomiędzy St. Gżycki LNUVMBT a Krajową izbą Lekarzy Weterynarii RP o udostępnienie zbiorów historycznych, funduszy archiwalnych i bibliotecznych oraz wspólne przetwarzanie materiałów historycznych;
- W dniach 14-18 listopada 2017 Lwowski Narodowy Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. St. Gżyckiego odwiedziła delegacja przedstawicieli Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Izby Lekarzy Weterynarii w celu identyfikacji i oceny zbiorów ważnych dla ukraińsko-polskiego dziedzictwa kulturowego przechowywanych na uczelni.

Projekt VetHeritage, realizowany w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina 2014-2020, jest dowodem na to, że ani Lwowski Narodowy Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im. St. Gżyckiego, ani lekarze weterynarii z Polski (Izba Lubelska i Izba Podkarpacka) - nie poddają się, ale szukają możliwości zachowania wspólnego dziedzictwa historycznego. Projekt jest niskobudżetowy - niewiele da się zrobić, ale każda kropla to plus do efektu końcowego. Ale tak naprawdę los zbiorów historycznych zależy nie tylko od współpracy ukraińskich i polskich lekarzy weterynarii, studentów, naukowców, nauczycieli, historyków, ale także od władz państwowych Ukrainy i Polski. Nie ma finansowych możliwości gromadzenia, opisywania i umieszczania w jednym miejscu rozproszonych w oddziałach, muzeach, archiwach, bibliotekach unikatowych zbiorów. Nie może w tym pomóc również Samorząd Lekarzy Weterynarii w Polsce, która nie ma funduszy państwowych, ale działa z własnych funduszy.

Zainteresowanie polskiego MSZ projektem i zachowaniem zbiorów historycznych nie jest przypadkowe - bo w tym roku nasza uczelnia obchodzi 140-lecie powstania Cesarsko-Królewskiej

Szkoły Weterynaryjnej ze szkołą kuźni koni i kliniką dla zwierząt we Lwowie, a Polska Izba Medycyny Weterynaryjnej w ubiegłym roku obchodziła 100-lecie swojego powstania.

Szczególne podziękowania od sekretarza stanu Jana Dziedziczaka otrzymał prof. Antoni Gamota, który przez wiele lat był filarem współpracy polskiego środowiska weterynaryjnego ze Lwowem. W ciągu ostatniego roku profesor formalnie przestał być pracownikiem uczelni, ale jako wolontariusz nadal uczestniczy we współpracy i aktywnie uczestniczy w działaniach realizowanych w ramach projektu.

Ałła Wynarska, koordynator projektu

<https://ivet.edu.ua/index.php/8-novyny/2013-zadlia-zberezhenia-naukovo-spadshchyny-veterynarnoi-medytyny-ukrainsko-polskoho-pohranychchia.html>

Projekt realizowany jest w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska - Białoruś - Ukraina 2014 - 2020 Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa.

PL-BY-UA
2014-2020

Funded by
the European Union

